

УДК 332.1: 330.322

Т. В. Іванова, студ. гр. УТ-06, Г. Т. Костромін, ст. викл., канд. екон. наук
Кіровоградський національний технічний університет

Інвестиційне забезпечення розвитку економіки регіону

В статті описано дослідження сучасного стану розвитку економіки регіону, формування сприятливого інвестиційного середовища, умови їх впровадження, запропоновано шляхи покращення інвестиційного забезпечення розвитку економіки регіонів і на цій основі підвищення ефективності функціонування країни та вирішення соціальних проблем населення України.

сприятливе інвестиційне середовище, інвестиційне забезпечення, інвестування

Перехід економіки України до ринкових відносин дозволив на законодавчому рівні проголосити курс на інвестиційно-інноваційний розвиток держави, коли роль головного джерела стійкого соціально-економічного зростання відіграють наукові знання, сучасні технології та інвестиції в їх розвиток. Цим вимогам повинна відповідати сучасна регіональна економічна політика.

В умовах поширеної економічної кризи проблема вирівнювання економічних характеристик для різних регіонів країни стає особливо гострою. В Україні проблеми регіонального розвитку більшою частиною виникають у формі питань, які торкаються нерівномірного розподілу доходів між регіонами; різниць в темпах росту і рівня безробіття, оплати праці, а також впливу цих відмінностей на поширення бідності, соціальної напруги.

Наявність істотного регіонального дисбалансу соціально-економічного і культурного розвитку ускладнює проведення єдиної політики соціально-економічних перетворень, збільшує загрозу регіональних криз. Відсутність активної, зваженої державної регіональної політики за вказаний період призвело до послаблення міжрегіональних економічних зв'язків і порушення ефективної взаємодії по вертикалі «центр-регіони». Тому, першочерговим завданням держави на шляху регіональної інтеграції повинен стати пошук раціонального балансу між децентралізацією управління та «єдиновладністю».

Питанням формування сприятливого інвестиційного середовища з огляду на регіональну специфіку, інвестиційного забезпечення розвитку економіки регіону не приділялося достатньої уваги.

Тому, метою статті є дослідження і аналіз сучасного стану інвестиційного забезпечення розвитку економіки регіону та розробка шляхів вирішення даної проблеми.

Сучасний стан і шляхи активізації інвестиційного забезпечення розвитку регіону розглядаються під кутом зору підвищення інвестиційної привабливості регіону, більш активної роботи по залученню інвестицій з боку всіх ланок влади, підвищення ролі

малого та середнього бізнесу у вирішенні даної проблеми, в цілому удосконалення регіональної інвестиційної політики.

Сучасна економічна ситуація в Україні в цілому нестабільна, із підвищеним рівнем ризику, як правило, відзначається незадовільним фінансовим станом і управлінням виробничими підприємствами, відсутністю платіжної дисципліни, майнової відповідальності управлінців за фінансові результати своєї роботи. Усе це

© Т. В. Іванова, Г. Т. Костромін, 2010

повинно відповідним чином відбиватися на технології розробки й аналізі інвестиційних проектів.

Особлива увага має приділятися оцінці рівня ризику при інвестуванні: проведення варіантних розрахунків прибутковості при різних рівнях зовнішніх і внутрішніх умов.

На сьогоднішній день Україна виступає для іноземного інвестора, як країна із вигідним географічним розміщенням, різноманітними природними ресурсами, плодоносним чорноземом, кваліфікованими кадрами та науковим потенціалом. Але поряд з цими перевагами є й недоліки, які знижують інвестиційну привабливість, а саме: нестабільність законодавства, відсутність податкового кодексу, низькі доходи населення, труднощі у відкритті бізнесу та виділенні ділянок для будівництва, політична нестабільність, рейдерство.

Для вирішення цих проблем на державному рівні, на нашу думку, необхідно:

– вдосконалювати державне управління соціально-економічним розвитком регіонів України. Регіональна політика має бути відокремлена в самостійний вид державної економічної політики. Акцентувати увагу потрібно не стільки на довгострокових проблемах розміщення виробництва, а розглядати регіональний рівень економічної сфери як територіально диференційовану цілісність взаємопов'язаних однорівневих господарських комплексів;

– для створення інвестиційної привабливості регіонів і економіки України в цілому необхідна:

1) чітка та злагоджена перебудова інвестиційної політики держави та законодавства країни в цілому. Наявність великої кількості законодавчих актів і постанов, які суперечать один одному, призводять до плутанини під час вирішення спірних питань, тобто треба сформулювати стійке та передбачуване правове поле;

2) потрібно надати правовий фінансовий захист таким фінансовим процесам як кредитування та страхування ризиків, переглянути податкову систему, в пріоритетних галузях економіки надавати пільги на початкових етапах діяльності підприємства для його подальшого розвитку;

3) необхідно також стабілізувати політичну ситуацію в країні, знизити рівень корупції, лібералізувати та дерегулювати підприємництво, сприяти розвитку фондового ринку, сформулювати інвестиційні стимули, скоротити правила та інструкції стосовно ліцензування і оподаткування прибутків;

– керівникам промислових підприємств в регіоні всіх форм власності сумісно з органами державного управління і місцевого самоврядування необхідно активніше проводити роботу по реструктуризації підприємств, в першу чергу збиткових (а таких в країні 32,5 %), і, перш за все, оперативної реструктуризації, що направлена на виявлення і залучення всіх резервів виробництва, підвищення ефективності праці підприємств, виведення їх на рівень рентабельності.

Тому, на нашу думку, вирішення цих проблем дозволить покращити інвестиційне забезпечення розвитку економіки регіонів і на цій основі підвищити ефективність функціонування країни, вирішення соціальних проблем населення України.

Список літератури

1. Мацибора Т. В. Проблеми визначення та оцінки інвестиційного потенціалу регіону / Економіка АПК. – 2008. - №9. – С. 62-65
2. Музиченко А. С. Інвестиційна діяльність в Україні: навч. посіб. – К: Кондор, 2005. – 406 с.
3. Щукін Б. М. Інвестиційна діяльність. — К.: МАУП, 2002.

Одержано 31.03.10

І.В. Ювшин, студ. гр. ОА 08–1, О.Г. Боднаров, доц., канд. филос. наук, С.П.Римар, ст. викл.

Кіровоградський національний технічний університет, м. Кіровоград

Вираз релігії в політиці

Звернемо увагу на основи релігії, що кореняться в області політики. Вони пов'язані передусім з владним характером політичних відносин, з механізмами примусу і авторитарного впливу, з використанням сили держави, в тому числі репресивних механізмів. Цей зв'язок вдало виразив Л. Фейєрбах (1804-1872). За його думкою, основу релігії складає почуття залежності людини. На ранніх ступенях історії ця залежність відображалась в первісних релігіях з їх уособленням сил та явищ природи. Проте поступово людина перетворюється в істоту політичну. “З чисто фізичної істоти, - писав Л.Фейєрбах, - людина стає істотою політичною... так само її Бог з чисто фізичної істоти стає істотою політичною, відмінно від природи”. І далі: “ Раба природи осліплює блиск сонця...; між тим раб політичний осліплюється блиском царського звання до такого ступеню, що він падає перед ним долілиць, як перед божественною силою, від якої залежить життя і смерть”.

Відчуження політики від індивіда і суспільних груп, політичний примус до тих чи інших видів діяльності, політичні засоби експлуатації робітників, гніт держави, використання владою механізмів жорсткого придушення, безконтрольність влади, етнографія, геноцид, експлуатація колоній метрополіями, війни - все це зумовлює складання відносин не свободи, залежності, панування - підкори. Крім того, політичний фактор, виражаючи інтереси певних груп, організацій інститутів, може підсилювати дії соціумних (наприклад, руйнівна політика в області матеріального виробництва в цілому або окремих його секторів), антропних (наприклад, підтримка забруднюючих навколишнє середовище галузей промисловості, замовлення на виробництво хімічної, ядерної, біологічної, психотропної зброї), соціокультурних (наприклад, скорочення бюджетних асигнувань на розвиток освіти і культури), антропологічних (наприклад, незабезпечення оптимального мінімуму витрат на реалізацію програм охорони здоров'я), психологічних (наприклад, збудження тривог чи страхів через засоби масової інформації) основ та передумов релігії.

Політико-державні, владні відносини знаходять відображення і вираз в релігійній свідомості, релігійній діяльності, релігійних відносинах та релігійних організаціях. Ці відносини здійснювали вплив на формування і розвиток уявлень і понять про богів. Найбільш раннім уявленням про Бога є образ племінного Бога, що виникає в умовах пізнього родового ладу, складання і розвитку племінних етносів. Племінний Бог згуртовував членів даного племені, визначав відокремлення останнього від інших племен, був обмежений за “радіусом дії” межами даної етнічної групи, за межами якої правили інші боги. Він " контролював " всі процеси, в яких виявлялась життєдіяльність і з якими мало справу плем'я, але головне, він був богом - войовником, захисником свого племені, що надихає на боротьбу з іншими племенами та їх богами. В період заснування держави, союзів племен або міста - держави боги цих останніх